

HU

HU

HU

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2010.5.17.
COM(2010)241 végleges

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

Konzultáció a 2011. évi halászati lehetőségekről

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

Konzultáció a 2011. évi halászati lehetőségekről

1.	Bevezetés.....	3
2.	Új szakpolitikai fejlemények.....	3
3.	Az erőforrások állapota.....	4
3.1.	Áttekintés	4
3.2.	Vándorló nyílt tengeri állományok	5
3.3.	Északi-tenger, Skagerrak és Kattegat.....	5
3.4.	A Skóciától nyugatra lévő vízterületek, Ír-tenger és Kelta-tenger.....	5
3.5.	A Vizcayai-öböl és az Atlanti-óceán ibériai-tengeri térsége.....	5
3.6.	Mélytengeri fajok.....	6
3.7.	Balti-tenger.....	6
3.8.	Földközi-tenger	6
4.	A halászati lehetőségek megállapítása.....	7
4.1.	A teljes kifogható mennyiségek megállapítása.....	7
4.2.	Halászati erő kifejtés	7
5.	Hosszú távú terveken alapuló gazdálkodás.....	8
6.	A munkamódszer változásai olyan esetekben, ahol még nincsenek hatályban hosszú távú tervek.....	8
7.	A javaslatok ütemezése	9
8.	Az érdekelt felekkel folytatott párbeszéd.....	10
9.	Következtetés	11

1. BEVEZETÉS

Ez sorrendben az ötödik olyan éves közlemény, amely megállapítja a Bizottság javaslatértékelési munkamódszerét az európai halászok számára és az európai vizeken fennálló halászati lehetőségekre (kvótákra és halászati erőfelfejtésre) vonatkozóan. A közlemény alapján kerül sor az érdekelt felekkel és a tagállamokkal folytatott konzultációra.

A javaslatok hét irányadó elvet követnek:

a közös halászati politika (KHP)¹ főbb célkitűzései szerint a halászati lehetőségeket olyan szinten kell meghatározni, amely biztosítja az erőforrások fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételekkel történő kiaknázását;

ahhoz, hogy a halászáttól függő gazdasági szereplők számára stabil és kiszámítható kereteket lehessen biztosítani és el lehessen kerülni a szükségtelen kvótaváltozásokat, az éves ingadozásokat a gyakorlati megvalósíthatóság függvényében korlátozni kell;

tiszteletben kell tartani a nemzetközi kötelezettségvállalásokat, ideértve azt is, hogy a halállományokat a legnagyobb produktivitás elérését lehetővé tévő szintre kell helyreállítani². A 2015-re elfogadott célkitűzések megvalósítása érdekében a Bizottságnak az a szándéka, hogy 2011-re vonatkozóan megváltoztatja a 2010-re alkalmazott munkamódszerét;

a hatályos hosszú távú terveket végre kell hajtani;

a túlhalászott állományokra irányuló halászatot csökkenteni kell, és a kimerített állományokat helyre kell állítani;

a javaslatok a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság (HTMGB) (általában a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) szakvéleményén alapuló) szakvéleményén alapulnak;

az elővigyázatosság elvén alapuló megközelítést alkalmazni kell: a bizonyítékok hiánya nem a fenntarthatóság bizonyítéka.

2. ÚJ SZAKPOLITIKAI FEJLEMÉNYEK

2011-re lejár a 2015-re szóló legnagyobb fenntartható hozamra (Maximum Sustainable Yield; MSY) vonatkozó célértékek elérésének ideje. Számos fontos állomány jelenleg F_{msy} -célkitűzéseket tartalmazó, hosszú távú tervek hatálya alá tartozik. Ezeket a terveket végre kell hajtani, és a célértékeket mind az új tervek,

¹ A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 358., 2002.12.31., 59. o.) 2. cikke.

² A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek az EU halászatában a fenntarthatóság elvének a legnagyobb fenntartható hozamon keresztül történő végrehajtásáról. COM(2006) 360 végleges.

mind pedig a felülvizsgálatra szoruló meglévő tervek esetében a legnagyobb fenntartható hozamhoz kell igazítani; a Bizottság az F_{msy} -n alapuló³ megfelelő javaslatokat fog tenni.

Az olyan állományok esetében, amelyekre vonatkozóan még nem születtek hosszú távú tervek irányuló javaslatok, célszerű a legnagyobb fenntartható hozamra áttérni, a halászat okozta állománypusztulást a 2011-es halászati évtől a 2014-es halászati évig egyenlő szakaszokban az F_{msy} szintjére csökkentve, valamint 2015-ben és azt követően az F_{msy} szintjén halászva az állományokat. 2011-től kezdődően ez négy egyenlő szakaszt jelent.

A KHP végrehajtása regionálisabb szemléletének összefüggésében a Bizottság konzultációt kíván folytatni az érdekelt felekkel azt illetően, hogy a csak egyetlen tagállamra vonatkozó teljes kifogható mennyiségek (TAC) kezelése az adott tagállamra háruljon, a jelentéstételi kötelezettségekkel és a helyes kezelési gyakorlattal kapcsolatos hosszú távú kötelezettségvállalásokra is figyelemmel.

A TAC-egységeknek a biológiai területekhez történő hatékonyabb igazítása 2008-ban és 2009-ben megvalósult. A sima lepényhal tekintetében 2011-re fontolóra kell venni a TAC-terület elkülönítését a VIIc és a VIIe övezetben.

3. AZ ERŐFORRÁSOK ÁLLAPOTA

3.1. Áttekintés

A halállományok állapotát illetően vannak kedvező hírek (Ia. melléklet).

- Az ismereteink szerint nem túlhalászott állományok száma a 2005. évi 2-ről 2010-ben 11-re emelkedik.
- 20 állomány szerepelt egy halászat leállítására vonatkozó szakvéleményben, ezek száma azonban mostanra 14-re csökkent.
- A „biztonságos biológiai határértékeken kívüli” (de halászat leállítására vonatkozó szakvélemény tárgyát nem képező) állományok száma a 2003. évi 30-ról 2010-ben 22-re csökkent.
- Bár a teljes kifogható mennyiségek még mindig a kutatók által javasoltnál jóval magasabb szinteken kerültek megállapításra, ez a túllépés a 47 % körüli szintről 2010-ben 34 %-ra csökkent.

Több olyan állomány van azonban (számuk átlagosan 35-ről 42-re emelkedett), amelyek esetében a kutatók adatminőséggel kapcsolatos aggályok vagy más okok miatt nem adtak szakvéleményt. Ezen állományok között szerepel a Kelta-tengerben élő szárnyas rombuszhal, a közönséges tőkehal és a közönséges nyelvhal, valamint a

³ A halászat legnagyobb fenntartható hozamának szintje (F_{msy}): azon halászati tevékenység intenzitása, amely hosszú távon az állományból a legnagyobb hozamot eredményezi, anélkül, hogy rövid távon kimerítené az állományok hozamkapacitását.

La Manche csatornában élő nyelvhal, bár a norvéghomár-állományok értékelésében előrelépés történt.

Vannak ugyan javulásra utaló jelek, ám ez csak a kezdet kezdete. Az állományok helyreállításának sikere távolról sem garantált, és a túlhalászás felszámolására irányuló erőfeszítéseket fenn kell tartani.

3.2. Vándorló nyílt tengeri állományok

A makrélára vonatkozó hatályos rendelkezések 2010-ben közel 40 %-kal nagyobb fogásmennyiséget tennének lehetővé, mint amekkora fenntartható fogásmennyiség megállapítására akkor került volna sor, ha az EU, Norvégia és a Feröer szigetek között 2009-ben elfogadott hosszú távú tervet alkalmazni kezdik. Az EU, Norvégia, a Feröer szigetek, Oroszország és Izland között a szóban forgó állomány 2010 során történő kimerítésére vonatkozóan nem jött létre megállapodás. Bár az állomány egyedszáma jelenleg magas, fennáll a gyors kimerülés kockázata, ha nem áll helyre a gazdálkodás rendje.

A kék puhatőkehal és az északi-tengeri hering állományainak megújulása alacsony szintű, a teljes kifogható mennyiségek azonban megfelelően kiigazításra kerültek.

3.3. Északi-tenger, Skagerrak és Kattegat

Ezen a területen több eredmény született, mint máshol. A biztonságos biológiai határértékeken kívül eső állományok száma 8-ról 6-ra csökkent, és csak az elmúlt évhez viszonyítva jelenleg 5 olyan állomány ismert, amelyet tilos túlhalászni. A teljes kifogható mennyiségek 2010-re 17 %-kal meghaladták a tudományos szakvélemények szerinti mennyiségeket, szemben a 2009. évi 37 %-kal. Ugyanakkor azoknak az állományoknak a száma, amelyekre vonatkozóan a kutatók nem adtak szakvéleményt, 10-ről 11-re nőtt.

3.4. A Skóciától nyugatra lévő vízterületek, Ír-tenger és Kelta-tenger

A 2008. évhez hasonlóan számos állomány kimerült, és széles körben merülnek fel problémák a fogások és más adatok nyilvántartásával kapcsolatban – olyannyira, hogy 48 állományból 29 esetében az erőforrások állapota nem volt értékelhető. 18 olyan állományból, amelyeknél a legnagyobb fenntartható hozam értékelhető volt, 13-at túlhalásztak. Tíz állomány esetében készült halászat leállítására vonatkozó szakvélemény. Vannak javulásra utaló jelek: például a kelta-tengeri hering esetében állománygyarapodás következett be. A teljes kifogható mennyiségek 49 %-kal haladták meg a tudományos szakvélemények szerinti mennyiségeket.

3.5. A Vizcayai-öböl és az Atlanti-óceán ibériai-tengeri térsége

E térség 17 állományára vonatkozóan kevés értékelés áll rendelkezésre. Ismereteink szerint csak a Vizcayai-öbölben élő közönséges nyelvhal marad a biztonságos biológiai határértékeken belül. Ismereteink szerint négy állományt túlhalásznak, és két állomány (a déli szürke tőkehal és a szardella) a biztonságos biológiai határértékeken belül van. A teljes kifogható mennyiségek átlagosan 55 %-kal haladták meg a tudományos szakvélemények szerinti mennyiségeket. Három állomány a halászat leállítására vonatkozó szakvélemény tárgyát képezte.

A déli szürke tőkehalra vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket túlzott mértéken állapították meg, emellett a közelmúltban a halászati erő kifejtés és a halászat okozta állománypusztulás is nőtt. A gazdálkodási terv végrehajtása a jelek szerint elégtelennek bizonyult a fogások szabályozásához, illetve a halászat okozta állománypusztulás visszaszorításához.

3.6. Mélytengeri fajok

Az állományok többségére vonatkozóan a szakvélemények azt javasolják, hogy a halászatot vagy mérsékelni kell, vagy a növelését nem szabad engedélyezni, amennyiben az állományok nem fenntarthatóként ismertek. Néhány állományt, például az atlanti tükörhalat egyáltalán nem kellene halászni. Más állományok, például a norvég menyhal, az északi menyhal és a nagyszemű vörösdurbincs esetében – a halászati területtől függően – a jövőben elképzelhető a hosszú távon fenntartható halászat kialakulása. 2010 nyarán új, kétéves tudományos szakvélemény várható a 2011. és a 2012. évre vonatkozóan.

3.7. Balti-tenger

Két állomány halászata az F_{msy} szintjén, illetve ez alatt folyik. A fennmaradó öt állományt túlhalásszák. 2010-ben az elfogadott teljes kifogható mennyiségek átlagosan 16 %-kal haladták meg a tudományos szakvélemények szerinti mennyiségeket, szemben a 2009. évi 22 %-kal. Azoknak az állományoknak a száma, amelyekre vonatkozóan a kutatók nem adtak szakvéleményt, 3-ról 2-re csökkent.

3.8. Földközi-tenger

Bár többek között a HTMGB és a Földközi-tengeri Általános Halászati Tanács tudományos tanácsadó bizottsága (GFCM-SAC) is rendszeresen végzett a tengerfenéken élő és a kis nyílt tengeri állományokra vonatkozó tudományos értékeléseket az elmúlt évtizedben, a HTMGB csak 2009-ben készített összegzést a földközi-tengeri állományokról a biológiai referenciapontokkal összefüggésben (Ib. melléklet).

A kijelölt 102 fajból (a porcosalak, a tonhalak és a tonhalfélék kivételével) mindössze 16 fajra vonatkozóan állnak rendelkezésre értékelések. E 16 fajn belül 42 biológiai állományt lehetett azonosítani és értékelni. További 18 állományt csak azonosítani lehetett, de sem az állomány állapota, sem a halászati terhelés nem ismert még.

Abból a 42 állományból, amelyek esetében becslést lehetett készíteni a biztonságos biológiai határértékek tekintetében, az állományok 40 %-a a biztonságos biológiai határértékeken belül, 60 % pedig azokon kívül volt. Abból a 46 állományból, amelyek esetében a túlhalászás a legnagyobb fenntartható hozam tekintetében vizsgálható volt, 54 %-ot túlhalásztak, 46 %-ot nem.

4. A HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK MEGÁLLAPÍTÁSA

4.1. A teljes kifogható mennyiségek megállapítása

A túlhalászás és az állományok kimerítése részben a túl sok fogás és erőkifejtés engedélyezésének tudható be. A Tanács által a Bizottság javaslata alapján elfogadott teljes kifogható mennyiségek (amelyek nem korlátozzák a visszadobott fogásokat) mintegy 48 %-kal meghaladták a fenntartható fogásmennyiséget (4. táblázat, Ia. melléklet). Öröndetes, hogy ez a számadat 2010-re 34 %-ra csökkent, de a fenntartható halászat megvalósulásához további eredmények szükségesek. A legnagyobb fenntartható hozamra vonatkozó szakpolitikákra való fokozott áttérésnek (2. szakasz) ezt a változást ösztönöznie kell, és elő kell mozdítania a gyakorlatban.

A Bizottság javaslatai számos esetben eltértek a tudományos szakvéleményektől, mert a TAC változásának szintje rögzített százalékra korlátozódott. A végrehajtással kapcsolatos ismert problémákon túlmenően a kvóták túlságosan magas szinten történő megállapítása hozzájárult a tengeri erőforrások alacsony szinteken tartásához.

4.2. Halászati erőkifejtés

A halászati erőkifejtést több hosszú távú terv (az északi-tengeri és a balti-tengeri tőkehal, az északi-tengeri sima lepényhal és közönséges nyelvhal, a La Manche csatornában élő közönséges nyelvhal, valamint a déli szürke tőkehal és a norvég homár állományai) esetében ki kell igazítani. Az erőkifejtés a tervek bevezetése óta a legtöbb területen csökkent, viszont nem csökkent a VIIIc és a IXa övezetben alkalmazott erőkifejtés tekintetében, amely a déli szürke tőkehal és a norvég homár⁴ szempontjából lényeges (II. melléklet).

A tőkehalra és a lepényhalra vonatkozó északi tengeri tervek⁵ esetében a hajótípusonként tengeren töltött napokról az erőkifejtési csoportonkénti kilowattnapokra történő áttérést 2010-ben be kell fejezni. Szükség lehet bizonyos kiigazításokra az erőkifejtésre vonatkozó eredeti alapértékek kiszámításával kapcsolatban. Néhány szabályozott halászeszköz és övezet által tett erőkifejtéseket mindkét terv érinti. Az erőkifejtés kiigazítására vonatkozó szabályoknak a mindkét terv által érintett halászeszközökre történő alkalmazása eddig nem okozott komolyabb problémákat. A lepényhalra vonatkozó tervet 2010-ben felülvizsgálják, míg a tőkehalra vonatkozó tervet 2011-ben kell felülvizsgálni. A 2011-re vonatkozó erőkifejtés-elosztás a hatályos terveket fogja követni.

Azon állományok esetében, amelyek tudományos szakvéleményen alapuló erőkifejtési szintekhez történő igazodást meghatározó tervek hatálya alá tartoznak, a Bizottság – amennyiben az adott szakvélemény a HTMGB-től nem hozzáférhető – a terv legjobb rendelkezésre álló közelítése szerint tesz javaslatot.

A Bizottság külön-külön fog konzultálni az érdekelt felekkel és a tagállamokkal a kelta-tengeri erőkifejtés kezelésére vonatkozóan.

⁴ A Tanács 2166/2005/EK rendelete (2005. december 20.). HL L 345., 2005.12.28., 5. o.

⁵ A Tanács 676/2007/EK rendelete (2007. június 11.). HL L 157., 2007.6.19., 1. o.

A balti-tengeri erő kifejtés az elmúlt években nyugat felé tevődött át, 2008-ra pedig 14 %-kal csökkent 2002-höz képest. Áttértek a főként a nyílt tengeri állományok halászatában használt szabályozatlan halászeszközökre. A 2011-re vonatkozó erő kifejtés-elosztás a hatályos terveket fogja követni. A balti-tengeri tőkehalra vonatkozó terv⁶ értékelése 2010 végén várható.

Az Atlanti-óceán északkeleti térségében élő mélytengeri állományokhoz kapcsolódó halászati erő kifejtésre vonatkozó döntések e tekintetben az Északkelet-Atlanti Halászati Bizottság (NEAFC) 2009. évi ajánlásán alapulnak majd, amely a 2010., a 2011. és a 2012. évre vonatkozik, és megállapítja, hogy az alkalmazott erő kifejtés nem haladhatja meg az érintett fajok esetében a korábbi években mélytengeri halászatra bocsátott legmagasabb szint 65 %-át.

5. HOSSZÚ TÁVÚ TERVEKEN ALAPULÓ GAZDÁLKODÁS

A hosszú távú tervek továbbra is a Bizottság szakpolitikájának középpontjában maradnak; mind a hosszú távú tervekhez vonatkozó közösségi rendeleteket, mind pedig a nemzetközi megállapodások értelmében kidolgozott terveket végre kell hajtani. Az említett tervek eredményesebbnek bizonyultak az állományok kezelésében, és javították a döntéshozatalt.

2009-ben új terv nem lépett hatályba. 2010-re várható, hogy:

- a szardellára és a fattyúmakréla nyugati állományára vonatkozó terveket kell elfogadni;
- a Bizottságnak a Skóciától nyugatra lévő vízterületeken élő foltos tőkehalra és a kelta-tengeri heringre vonatkozó terveket kell javasolnia;
- az északi szürke tőkehalra, a déli szürke tőkehalra, a norvég homárra és a Vizcayai-öbölben élő közönséges nyelvhalra vonatkozó tervek felülvizsgálata folytatódni fog 2010 során;
- a balti-tengeri tőkehalra vonatkozó többéves terv értékelésre kerül.

2010-ben továbbra is arra törekednek, hogy még több állományra vonatkozzon hosszú távú gazdálkodási terv, a balti-tengeri lazacot és nyílt tengeri állományokat, valamint néhány földközi-tengeri halállományt is ideértve. Amennyiben az említett tervek elfogadásáig a Tanács és a Bizottság nem nyilatkozik a kitermelésre vonatkozó szabályokkal kapcsolatos konkrét szándékairól, ezeket bizottsági javaslatok fogják követni.

6. A MUNKAMÓDSZER VÁLTOZÁSAI OLYAN ESETEKBEN, AHOL MÉG NINCSENEK HATÁLYBAN HOSSZÚ TÁVÚ TERVEK

Az F_{msy} -re való áttérés érdekében (III. melléklet) szükség van a korábban alkalmazott munkamódszerek bizonyos kiigazításaira. A túlhalászott, de a biztonságos biológiai

⁶ A Tanács 1098/2007/EK rendelete (2007. szeptember 18.). HL L 248., 2007.9.22., 1. o.

határértékeken belüli állományok esetében a teljes kifogható mennyiségek kiigazítására a Bizottság olyan módon tesz javaslatot, hogy a legnagyobb fenntartható hozamon belül a halászat okozta állománypusztulás 2015-ig megvalósuljon. A teljes kifogható mennyiség változásaira vonatkozó korlátozás 15 %-ról 25 %-ra fog emelkedni, hogy ne sérüljön a legnagyobb fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzés elérése.

A túlhalászott és a biztonságos biológiai határértékeken is kívül eső állományok esetében a meglévő szabály módosulni fog úgy, hogy 2015-re át lehessen térni a legnagyobb fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzésre. A halászat okozta állománypusztulás 30 %-os minimális csökkentése szükség esetén fennmarad.

2009-ben a Bizottság a teljes kifogott mennyiségek megállapítására vonatkozó tudományos szakvéleményt kért olyan állományok esetében, amelyeknél nem álltak rendelkezésre fogási lehetőségek. Kimerítő válasz még nem érkezett, ezért a IV. mellékletben meghatározott kérelmet megismételték, úgy az ICES, mint a HTMGB felé (az 1. pont kisebb pontosítással bővül). Ezen túlmenően megvitatásra kerül a tagállamokkal, a regionális tanácsadó testületekkel, az ICES-szel és a HTMGB-vel a teljes kifogható mennyiség megállapítására vonatkozó ad hoc eljárás olyan állományok esetében, amelyeknél nem áll rendelkezésre szakvélemény (11. kategória).

A tagállamoknak egyeztetést kell végrehajtaniuk, és javítaniuk kell az adatszolgáltatást. Az adatgyűjtési keretrendszer⁷ a kötelező adatgyűjtés – a tengeren végzett vizsgálatokat is ideértve – hatálya alá tartozó fajok számának növelésével elő fogja mozdítani egyes, adatokkal kapcsolatos kérdések megoldását. Ezen túlmenően a KHP ellenőrző rendszerének jelenlegi reformja várhatóan kiküszöböli ezeket a hiányosságokat azáltal, hogy rendelkezik a műholdas hajómegfigyelési rendszer javításáról, valamint az elektronikus hajónapló gyorsabb és szélesebb körű bevezetéséről.

A megengedhető halászati lehetőségek a halállományok állapotától függenek, márpedig ezeket nemcsak az ejtett fogások, hanem az ejtett és visszadobott fogások is befolyásolják. A Bizottság kiemelt jelentőséget tulajdonít a visszadobások csökkentésének, mivel a visszadobások csökkentésének bizonyított és dokumentált sikere magasabb teljes kifogható mennyiségeket eredményezhet. Ezzel összefüggésben a Bizottság 2010 során meg fogja vizsgálni a visszadobás-csökkentési kezdeményezések eredményeit.

7. A JAVASLATOK ÜTEMEZÉSE

A munka menetrendje előreláthatólag a következő:

A halászati lehetőségekről szóló rendelet	Rendelkezésre álló szakvélemény	Bizottsági javaslat	A Tanács általi lehetséges elfogadás
---	---------------------------------	---------------------	--------------------------------------

⁷ A Tanács 199/2008/EK rendelete (2008. február 25.). HL L 60, 2008.3.5., 1. o.

Fekete-tenger	November	Október (+)	December
Fekete-tenger	Május	Szeptember eleje	Október
Mélytenger	Július	Szeptember vége	November
Atlanti-óceán, Északi-tenger és más területek	Július (*)	Október vége	December

(+) novemberi befejezés

(*) októberi befejezés

A Bizottság ezt a közleményt a Tanács 2010. júniusi ülésén szándékozik megvitatni a tagállamokkal.

8. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT PÁRBESZÉD

A Bizottság nagyra értékeli az érdekelt felek halászati lehetőségekre vonatkozó információit. A tavalyi konzultáció során az érdekelt felek a következő fontosabb problémákat határozták meg, amelyeket figyelembe kell venni a halászati lehetőségekről szóló közleményben:

- i. társadalmi-gazdasági elemzést kell kidolgozni,
- ii. a halászati lehetőségek megállapításakor figyelembe kell venni más uniós rendeleteket és irányelveket, és
- iii. regionális megközelítést kell alkalmazni az erőforrás állapotának leírásakor.

Ezeket az észrevételeket a Bizottság lehetőség szerint figyelembe vette. A társadalmi és a gazdasági tényezőkkel azonban csak hosszú távú tervek kidolgozása során lehet foglalkozni, éves szakvélemény összefüggésében nem.

A regionális tanácsadó testületekkel konzultáció folyt a konkrét állományokra vonatkozó gazdálkodási intézkedések – például a Porcupine-pad térségében élő norvég homár védelme – kialakításakor. Az északnyugati vizek regionális tanácsadó testülete (NWWRAC) a halászat szezonális leállítását javasolta, amelyet a HTMGB, és következésképpen a Bizottság is támogatott.

A regionális tanácsadó testületek felhívták a figyelmet a számos állományt érintő adathiányra is. A halászatra és az állományokra vonatkozóan megfelelő információkra van szükség annak érdekében, hogy hiteles szakvéleményt lehessen adni. A Bizottság arra ösztönzi az érdekelt feleket, hogy biztosítsák a meglévő fogásbejelentési és adatgyűjtési rendszerek teljes körű végrehajtását. E cél előmozdítása érdekében az érdekelt felek felkérést kapnak az adatminőségre vonatkozó felülvizsgálatokban való részvételre.

A helytálló adatok elengedhetetlenek a halászati gazdálkodás működtetéséhez. Stabil információs bázissal az érdekelt felek szakvéleménnyel is hatékonyabban tudnak szolgálni a Bizottságnak a fenntartható halászati módszerekkel kapcsolatban.

9. KÖVETKEZTETÉS

A Bizottság a 2011-re megállapított szemlélettel kapcsolatos véleményt kér a tagállamoktól, a regionális tanácsadó testületektől és a halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottságtól a Bizottság azon megközelítésére vonatkozóan, hogy a közös halászati politika célkitűzései szerint betartsa a fenntarthatóság érdekében történő gazdálkodást érintő kötelezettségét.

Az érdekelt felek szakvéleményét a Bizottság azonban csak akkor használhatja fel, ha azt a fenntartható halászat bizonyítékalapú megközelítése segítségével dolgozzák ki, azaz az érdekelt felek szakvéleményének alátámasztásához adatokra van szükség.

Annak érdekében, hogy a konzultációk eredményei időben felhasználhatók legyenek, a Bizottság azt kéri, hogy 2010. június 1-jéig véglegesítsék az ezzel a közleménnyel kapcsolatos észrevételeiket. A tagállamokkal folytatott politikai szintű vitára előreláthatólag a Halászati Tanács június 28–29-i ülésén kerül sor.

Ia. MELLÉKLET – Az Atlanti-óceán északkeleti térségének és szomszédos vizeinek állományai

1. táblázat. Az állomány állapotára vonatkozó tudományos szakvélemény	Halállományok száma								
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Átlag
A biztonságos biológiai határértékeken kívül	30	29	26	26	26	28	27	22	27
A biztonságos biológiai határértékeken belül	12	10	14	11	12	13	12	15	12
Az állomány állapota ismeretlen a hiányos adatok miatt	48	53	53	57	58	55	57	60	55

2. táblázat. A túlhalászásra vonatkozó tudományos szakvélemények	Halállományok száma								
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Átlag
Az állomány halászatának mértéke ismert a legnagyobb fenntartható hozam mértékéhez viszonyítva			34	23	32	33	35	39	33
Az állományt túlhalásszák			32	21	30	29	30	28	28
Az állomány halászata a legnagyobb fenntartható hozam szintjén folyik			2	2	2	4	5	11	4

3. táblázat. „Sürgősségi” tudományos szakvélemény	Halállományok száma								
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Átlag
A tudományos szakvélemény a halászat tilalmát javasolja	24	13	12	14	20	18	17	14	17

4. táblázat. A teljes kifogható mennyiségek és a fenntartható fogások közötti különbség	Halállományok száma								
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Átlag

A teljes kifogható mennyiségnek a fenntartható fogásmennyiség feletti többlete ⁸ (%)	46%	49%	59%	47%	45%	51%	48%	34%	47%
---	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

5. táblázat. A halászati lehetőségekről szóló tudományos szakvélemények összefoglalása	Halállományok száma								
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Átlag
Olyan állományok, amelyek esetében megjósolható a méret és a halászat okozta állománypusztulás mértéke	40	34	40	31	29	30	34	36	34
Olyan állományok, amelyek esetében rendelkezésre áll a halászati lehetőségekről szóló tudományos szakvélemény	59	52	54	65	61	62	63	60	60
Olyan állományok, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre tudományos szakvélemény	31	40	39	29	35	34	33	42	35

⁸ A fenntartható fogás az ICES és a HTMGB által az elővigyázatossági megközelítés szerint javasolt fogást jelenti.

Ib. MELLÉKLET – Földközi-tengeri halállományok

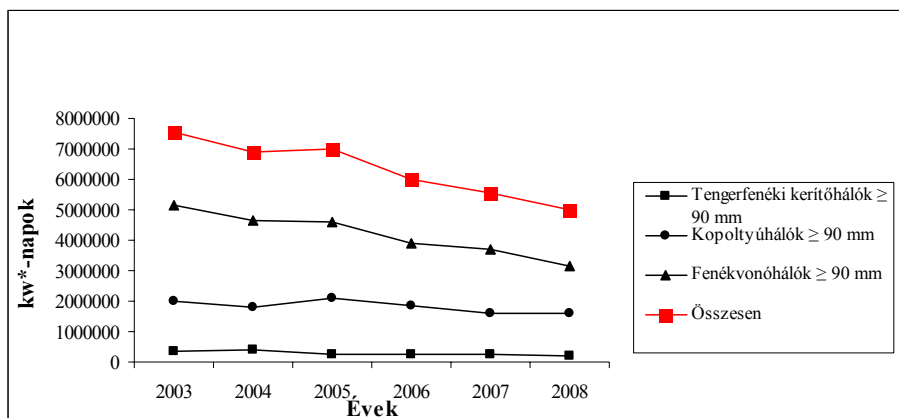
1. táblázat – A földközi-tengeri állományok állapotára vonatkozó tudományos szakvélemény	szám	%
A biztonságos biológiai határértékeken kívül	17	28,3
A biztonságos biológiai határértékeken belül	25	41,7
Az állomány állapota ismeretlen a hiányos adatok miatt	18	30,0
Összes állomány (16 faj)	60	100

A fenti kritériumok szerint besorolt fajok	16	15,7
Nagyon hiányos adatok miatt kihagyott fajok	86	84,3
Figyelembe vett fajok	102	100

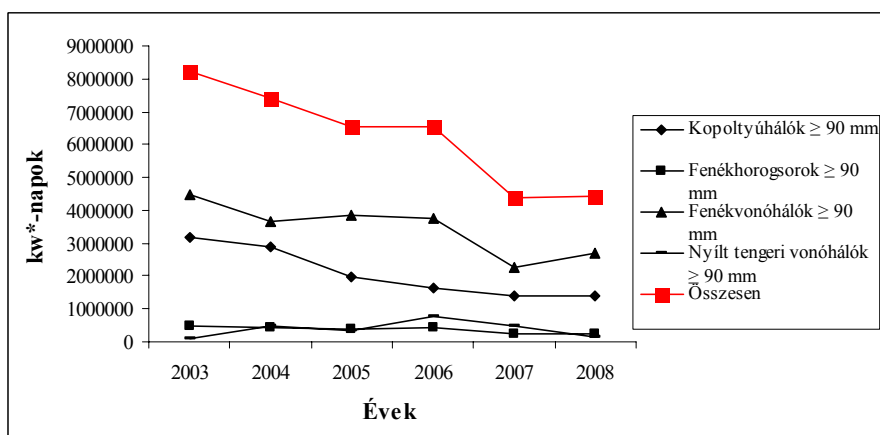
2. táblázat – A földközi-tengeri állományok túlhalászására vonatkozó tudományos szakvélemény	no.	%
Az állományt túlhalásszák	25	54,3
Az állomány halászata a legnagyobb fenntartható hozam szintjén folyik	21	45,7
Az állomány halászatának mértéke ismert a legnagyobb fenntartható hozam mértékéhez viszonyítva	46	76,7
Az állomány halászatának mértéke nem ismert a legnagyobb fenntartható hozam mértékéhez viszonyítva	14	23,3
Összes állomány (16 faj)	60	100

A fenti kritériumok szerint besorolt fajok	16	15,7
Hiányos adatok miatt kihagyott fajok	86	84,3
Figyelembe vett fajok	102	100

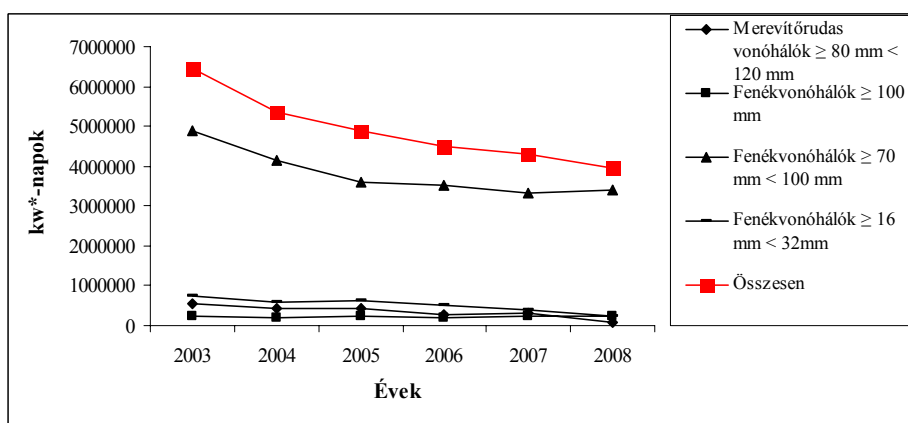
II. MELLÉKLET – A tagállamok által a HTMGB-nek bejelentettek szerinti, többéves tervek alapján szabályozott halászati erő kifejtés

1. ábra: Szabályozott halászati erő kifejtés a Balti-tenger nyugati térségében (22–24. ICES-alkörzet).

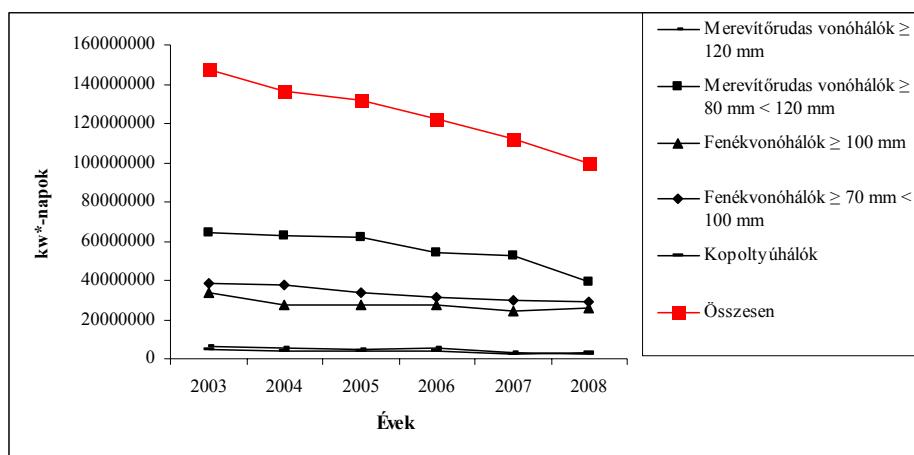

2. ábra: Szabályozott halászati erő kifejtés a Balti-tenger központi térségében (25–28. övezet)⁹.

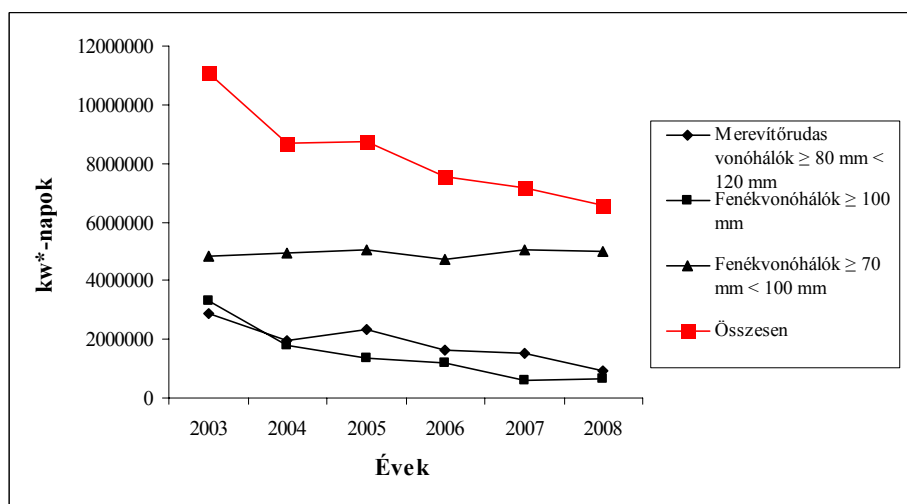

⁹ A számadatok magukban foglalják az azokon a területeken alkalmazott erő kifejtést, ahol eltérések alkalmazandók (lásd az 1268/2009/EK rendeletet).

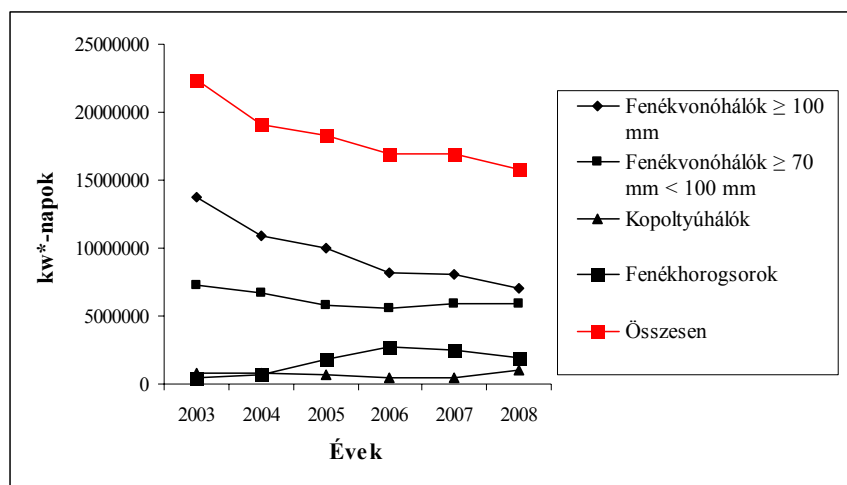
3. ábra: Szabályozott halászati erő kifejtés Kattogatban (IIIaS).

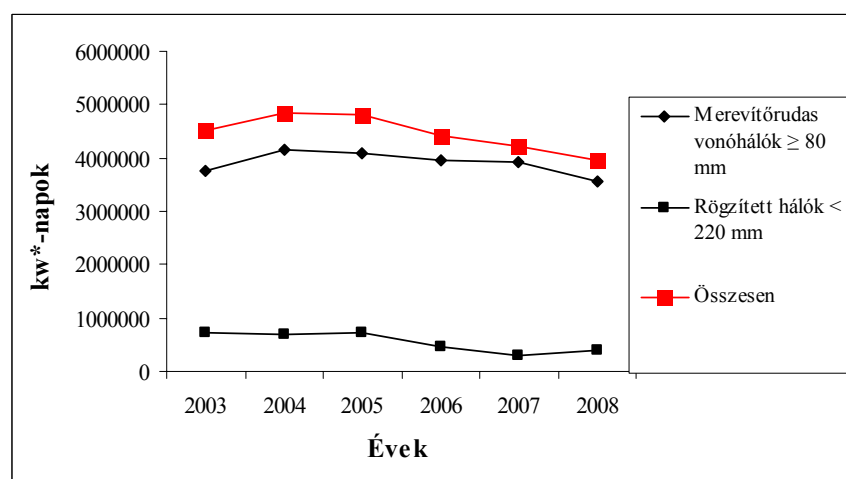
4. ábra: Szabályozott halászati erő kifejtés az Északi-tengeren, Skagerrakban és a La Manche csatorna keleti részében (IV, IIIa és VIId).

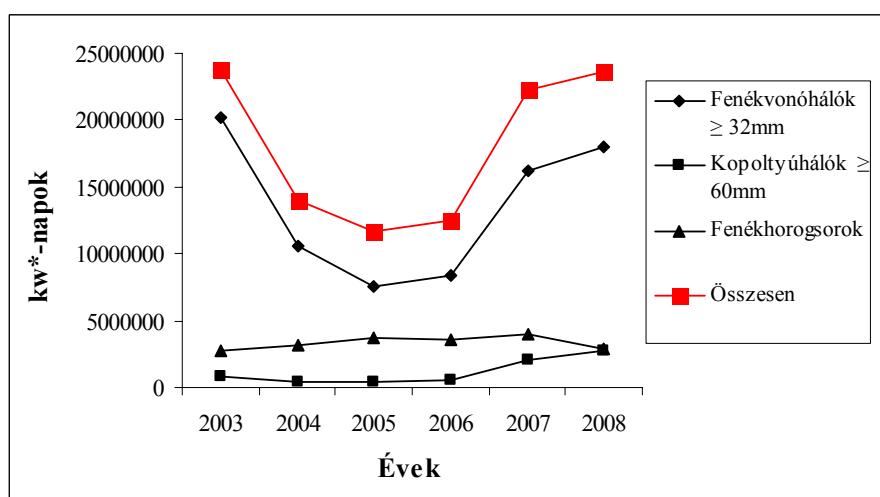
5. ábra: Szabályozott halászati erő kifejtés az Ír-tengeren (VIIaN).

6. ábra: Szabályozott halászati erő kifejtés a Skóciától nyugatra lévő vízterületeken (VI).

7. ábra: Szabályozott halászati erő kifejtés a La Manche csatornában (VIIe).

8. ábra: Szabályozott halászati erő kifejtés az Atlanti-óceán ibériai-tengeri vizein (VIIIc , IXa).

III. MELLÉKLET – A teljes kifogható mennyiségre vonatkozó szabályok

A teljes kifogható mennyiségekre vonatkozó döntéseket a HTMGB tudományos szakvéleménye alapján kell meghozni, amely mind biológiai, mind társadalmi-gazdasági szempontokat mérlegel.

Az állományokat fenyegető kockázatnak megfelelően különböző szabályokat kell alkalmazni. Az állományokat nagy kockázat fenyegeti, ha egyedszámuk az „elővigyázatossági szint” (B_{pa}) alá csökken – ez az a biomassza, amelynek esetében az állomány jövőbeli produktivitását csökkenés fenyegeti –, vagy ha a halászat okozta állománypusztulás mértéke meghaladja az „elővigyázatossági arányt” (F_{pa}). A halászat okozta állománypusztulás aránya (F) az éves fogás és az éves átlagos állományméret hányadosa.

Amennyiben az állomány mérete kisebb a B_{pa} értéknél, vagy ha halászatának mértéke meghaladja az F_{pa} értéket, kívül esik a biztonságos biológiai határértéken, és megfordítva.

Amennyiben a teljes kifogható mennyiség több fajra vonatkozik, a leginkább veszélyeztetett fajra vonatkozó szabály alkalmazandó.

A következő táblázatban a korábban használt szabályokhoz képest bekövetkezett változások vastagon vannak szedve.

Kategória	Tudományos szakvélemény	A TAC megállapításakor hozandó intézkedés
1	Az állomány kiaknázása a legnagyobb fenntartható hozam szintjén folyik.	A teljes kifogható mennyiséget ahhoz az előre jelzett fogásmennyiséghez kell igazítani, amely a hosszú távon legnagyobb hozamot biztosító, halászat okozta állománypusztulásnak felel meg, de a TAC 25 %-nál nagyobb mértékben nem módosítható.
2	A legnagyobb fenntartható hozamhoz képest túlhalászott, de a biztonságos biológiai határértéken belüli halállományok.	A teljes kifogható mennyiséget: a) a hosszú távon legnagyobb hozamot biztosító előre jelzett fogásmennyiség ¹⁰ , vagy b) a halászat okozta aktuális állománypusztulás és a hosszú távon legnagyobb hozamot biztosító arány közötti különbség egynegyedével történő csökkentésével összhangban lévő fogásmennyiség közül a magasabb értékhez kell igazítani, de a TAC nem módosítható 25 %-nál nagyobb mértékben
3	A biztonságos biológiai határértékeken kívül eső	A teljes kifogható mennyiséget a következők közül a legmagasabb értékhez

¹⁰ A nullához közelítő állománypusztulás ($F_{0,1}$) mellett folytatott halászat során elért marginális hozam 10 %-a marginális hozamának megfelelő halászat okozta állománypusztulásként kell kiszámítani..

	állomány.	kell igazítani: a) a hosszú távon legnagyobb hozamot biztosító előre jelzett fogásmennyiség, vagy b) a halászat okozta állománypusztulásnak az alábbiak közül a magasabb értékkel történő csökkentésével összhangban lévő fogásmennyiség: i. 30 % ii. a halászat okozta aktuális állománypusztulás és a hosszú távon legnagyobb hozamot biztosító arány közötti különbség egynegyede, de a TAC nem csökkenthető 30 %-nál nagyobb mértékben, amíg a halászat okozta állománypusztulás nem emelkedik.
4	Az állomány hosszú távú terv hatálya alá tartozik, és a fogásmennyiség a kutatók szakvéleménye szerint összhangban van a tervvel.	A teljes kifogható mennyiséget a vonatkozó tervnek megfelelően kell megállapítani. Ez a kategória felülír más kategóriákat.
5	Az állomány rövid élettartamú, ezért nem adható egyéves előrejelzés.	Ideiglenes teljes kifogható mennyiséget kell megállapítani, amelyet az év során új információ rendelkezésre állásakor módosítani kell.
6*	Az állomány állapota nem pontosan ismert, és a HTMGB ennek megfelelő fogásmennyiséget javasol.	A teljes kifogható mennyiséget a HTMGB szakvéleménye szerint kell megállapítani, de a TAC nem módosítható 15 %-nál nagyobb mértékben.
7*	Az állomány állapota nem pontosan ismert, és a HTMGB a halászati erő kifejtés csökkentését javasolja.	A teljes kifogható mennyiséget legfeljebb 15 %-kal csökkenteni kell, és a HTMGB-t fel kell kérni, hogy adjon szakvéleményt az erő kifejtés megfelelő szintjét illetően.
8*	Az állomány állapota nem pontosan ismert, és a HTMGB szerint az állomány mérete növekszik.	A teljes kifogható mennyiséget legfeljebb 15 %-kal növelni kell. A halászati erő kifejtést nem kell növelni [§] .
9*	Az állomány állapota nem pontosan ismert, és a HTMGB szerint az állomány mérete csökken.	A teljes kifogható mennyiséget legfeljebb 15 %-kal csökkenteni kell. A halászati erő kifejtést csökkenteni kell [§] .
10	A HTMGB halászati tilalmat javasol, a fogások lehető	A teljes kifogható mennyiséget legalább 25%-kal csökkenteni kell. Helyreállítási

	legkisebb szintre történő csökkentését javasolja, vagy ehhez hasonló javaslatot tesz.	intézkedéseket kell végrehajtani, beleértve a halászati erő kifejtés csökkentését és a szelektívebb halászeszközök használatát.
11	Nincs HTMGB-szakvélemény, vagy az állomány állapota nem pontosan ismert, és a HTMGB nem ad szakvéleményt azt illetően, hogy az állomány növekszik vagy csökken.	A teljes kifogható mennyiségeket a legutóbbi tényleges fogásmennyiséghez kell igazítani, de azok nem módosíthatók évi 15 %-nál nagyobb mértékben, vagy a tagállamoknak végrehajtási tervet kell kidolgozniuk, amelynek révén rövid időn belül szakvélemény nyújtható. A halászati erő kifejtést nem kell növelni[§].

* Ez a szabály még módosulhat. A Bizottság felkérte az ICES-t, hogy adjon szakvéleményt a IV. mellékletben foglalt új lehetőségekről. A végleges szabály az említett szakvélemény alapján kerül meghatározásra.

[§] Amennyiben releváns.

IV. MELLÉKLET – A 6–9. kategóriával összefüggésben az ICES-hez benyújtott kérelem

A rövid élettartamú fajok kivételével azoknál az állományoknál, amelyek esetében az elővigyázatossági határértékekkel összefüggésben nem adható a fogási előrejelzéseken alapuló szakvélemény, a Bizottság felkérte az ICES-t, hogy:

- I) adjon szakvéleményt az alábbi szabály alkalmazásának megfelelő teljes kifogható mennyiségekről;
- II) értékelje az alábbi szabály végrehajtásának következményeit az elővigyázatossági megközelítés és a legnagyobb fenntartható hozammal való összeegyeztethetőség tekintetében;
- III) szükség esetén tegyen javaslatot alternatív szabályra és az annak megfelelő teljes kifogható mennyiségekre, amelyek fokoznák az összhangot az elővigyázatossági megközelítéssel, a legnagyobb fenntartható hozammal vagy a teljes kifogható mennyiségek megnövelt stabilitásával. Ez eseti alapon is alkalmazható.

Szabály:

- 1. Amennyiben bizonyíték van arra, hogy egy állományt túlhalásznak a legnagyobb fenntartható hozamot biztosító, halászat okozta állománypusztuláshoz viszonyítva (korábbi szintekhez képest alacsony szintre merül ki), a teljes kifogható mennyiséget az F_{msy} -érték eléréséhez szükséges mértékben csökkenteni kell, ez azonban nem haladhatja meg a 15 %-ot.
- 2. Amennyiben bizonyíték van arra, hogy egy állományt a legnagyobb fenntartható hozamot biztosító, halászat okozta állománypusztuláshoz viszonyítva alulhalásznak, a teljes kifogható mennyiséget az F_{msy} -érték eléréséhez szükséges mértékben növelni kell, ez azonban nem haladhatja meg a 15%-ot.
- 3. Az 1. és 2. pontban szereplő megfontolások felülírják az alábbi pontokban foglaltakat
- 4. Ha az állományméretre vonatkozó adatok nem mutatnak változást az állomány méretében, vagy ilyen adatok nem állnak rendelkezésre, illetve nem tükrözik megfelelően az állományméret változásait, a teljes kifogható mennyiség nem változik.
- 5. Amennyiben az ICES úgy véli, hogy az állományméretre vonatkozóan reprezentatív adatok állnak rendelkezésre, a következő szabály alkalmazandó:
 - a) Ha az előző két évi becsült átlagos állományméret 20 %-kal vagy annál nagyobb mértékben meghaladja az előző három évi becsült átlagos állományméretet, a teljes kifogható mennyiséget 15 %-kal növelni kell.
 - b) Ha az előző két évi becsült átlagos állományméret 20 %-kal vagy azt meghaladó mértékben alacsonyabb az előző három évi becsült átlagos állományméretnél, a teljes kifogható mennyiséget 15%-kal csökkenteni kell.

Amennyiben a teljes kifogható mennyiségek nem voltak korlátozó jellegűek, és az 1. vagy az 5.b) pont szerinti csökkentést kell alkalmazni, az ICES szakvéleményt nyújt a tervezett

fogáscsökkentés eléréséhez szükséges megfelelő szintű TAC-csökkentés mértékéről. Az ICES minden esetben meghatározza a megfelelő F_{msy} -változót.